

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยได้สรุปเนื้อหาสาระเรียงลำดับหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

- 1.1 ความหมายของสิ่งแวดล้อม
- 1.2 ประเภทของสิ่งแวดล้อม
- 1.3 ความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
- 1.4 คุณสมบัติของสิ่งแวดล้อม
- 1.5 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 1.6 ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม

2. การดำเนินงานสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาของกรมสามัญศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.1 แนวทางการจัดบริหารการและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษา

Rajabhat Mahasarakham University

2.1.1 ด้านบริหารการและสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

2.1.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา

2.1.3 ด้านการอนรุณ์และรักษาสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

2.1.4 ด้านการบริหารสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา

2.1.5 ด้านความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

“สิ่งแวดล้อม” เป็นคำที่มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษ “environment” ซึ่งแปลว่า สิ่งที่อยู่โดยรอบหรือปะปนกันของสภาพภูมิภาค และภายในที่มีผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตนั้นมีให้มีเพียงเป็นรูปธรรมเท่านั้น วัฒนธรรม ความเชื่อและค่านิยม ก็มีผลผูกพัน ความรู้สึกนึกคิดและกิจกรรมของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งเรียกว่าเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมหรือเป็นสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรมด้วย ดังนั้นสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ จึงต้อง

รวมทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมทางสังคมเข้าไว้ด้วย มีผู้ให้ความหมายของ สิ่งแวดล้อมไว้หลากหลายท่านดังนี้

ประพันธ์ โภยสมบูรณ์ (2532 : 1๑ – 4๑) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา เป็นได้ทั้งกายภาพ ชีวภาพ และเคมีภาพ สิ่งที่มีอยู่ไม่เห็นด้วยตาเปล่า หรือจะกล่าวว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น อีกทั้งอาจเป็น สิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ สามารถสัมผัสได้ด้วย กтин เสียง แสง สี และความรู้สึก

ทิพย์ประภา บุญบรรจิด (2538 : 17) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมศึกษา หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาเพื่อปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนได้ตระหนักรู้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความร่วมมือในการแก้ปัญหามีการให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันปัญหา และพัฒนาอย่างระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

มีชัย วรสาเย็นทร์ (2540 : 1) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ อากาศ ภูเขา และที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ถนน สะพาน โรงงานอุตสาหกรรม ทั้งที่มีอยู่เดิมแล้ว และไม่สามารถเปลี่ยนได้ เช่น ชนบทรวมเนียม ประเทศไทย วัฒนธรรม ความเชื่อ ฯลฯ

คงชัย ชีวบุรีชา (2540 : 2) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สรรพสิ่งที่อยู่ รอบตัวเรา แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ คือ สิ่งแวดล้อมชีวภาพ ได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช และสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก อีกองค์ประกอบหนึ่ง คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ คือ ดิน น้ำ อากาศ แสง และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง โบราณสถาน ศิลปกรรม และชนบทรวมเนียม ประเทศไทย เป็นต้น

ศิริพร วงศ์พันธุ์ (2540 : 21) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมศึกษา หมายถึง กระบวนการให้การศึกษาอย่างหนึ่งที่มุ่งสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยให้ผู้เรียนเรียนเกี่ยวกับแนวคิดหลักเพื่อพัฒนาทักษะและเจตคติ ให้เกิดความเข้าใจและ ซาบซึ้งถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และฝึกให้มนุษย์รู้จักคิด ตัดสินใจ ให้มีการแสดงออกที่เหมาะสม

สรุปได้ว่าสิ่งแวดล้อมในความหมายกว้าง ๆ คือ สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา ประกอบด้วยสิ่งมีชีวิตซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ และสิ่งไม่มีชีวิตซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีผลต่อ กันทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งที่เห็นได้เร็วและมีผลที่แสดงให้เห็นในภายหลัง ในความหมายที่แคบลงมาสิ่งแวดล้อม คือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ ภูเขา แร่ธาตุ การตั้งถิ่นฐานชุมชน ตลอดจนสิ่งเอกสารและสมบัติทางวัฒนธรรม ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดในรูปของศิลปกรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ และกิจกรรมที่สืบทอดความมีชีวิตจากอดีตถึงปัจจุบันในรูป กิจกรรมท่องถิ่นต่างๆ สิ่งแวดล้อมอาจแยกออกเป็นลักษณะกว้างๆ ได้ 2 ส่วน คือ

1. สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ดิน น้ำ อากาศ ทรัพยากรทุกประเภท
2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ชุมชนเมือง สิ่งก่อสร้างโบราณสถาน ศิลปกรรม ขนาดธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม เป็นต้น

การบริหารด้านดังกล่าวจึงจะมีประสิทธิภาพ ซึ่งงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมมีภารกิจมากและต้องใช้บุคลากรมาก ผู้บริหารต้องรู้จักใช้ครุ นักเรียนหรือนักการงาน

Rajabhat Mahasarakham University

ประเภทของสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (วินัย วีรวัฒนานนท์. 2537 : 86–90) ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้
 - 1.1 สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ พื้นดิน น้ำ อากาศ ดินไม่สัตว์ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวต่างๆ ตลอดจนปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ฝนตก พัวรอง พื้นผ้า ลมชนิดต่างๆ หิมะ น้ำท่วม แผ่นดินไหว
 - 1.2 สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ดัดแปลง ปูรุ่งแต่งสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติให้ผิดແgaแปลงออกไป
2. สิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ จริยธรรม ประเพณี ค่านิยมศาสนา เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการเลือกดำเนินชีวิตของคนในสังคมและการตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ

โดยทั่วไป สิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (มีชัย วรสาỵันห์, 2540 : 1-2)

ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น น้ำ อากาศ แสงแดด ป่าไม้ สัตว์ สามารถแบ่งย่อย ออกໄປได้อีก 2 ประเภท

1.1 สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและเป็นสิ่งที่มีชีวิต ซึ่งได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งมีชีวิตเหล่านี้อาจมีรูปทรงเปลก ๆ แตกต่างกันออกໄປ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิด และพันธุกรรมของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

1.2 สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต อาจเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ จับต้องได้ เช่น น้ำ หรือเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ เช่น อากาศ แสงสว่าง เป็นต้น

2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ อาจเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ จับต้องได้ เช่น โต๊ะเก้าอี้ รถยนต์ หรือเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ อาจแบ่งออกໄປได้อีก 2 ประเภท คือ

2.1 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ หรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมา และสามารถมองเห็นได้ เช่น โต๊ะ อากาศ สะพาน เก้าอี้ เป็นต้น

2.2 สิ่งแวดล้อมทางสังคม หรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมาทั้งโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ เป็นสิ่งแวดล้อมไม่มีตัวตน ไม่มีรูปร่าง เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นต้น

ความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

วิชัย เทียนน้อยและประภา อินทร์แก้ว (2539 : 2-6) ได้กล่าวว่า ความสำคัญ ของสิ่งแวดล้อมมีดังต่อไปนี้

1. การดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากความแตกต่างกันของสภาพแวดล้อม จึงเป็นผลให้ชีวิตของประชากรที่กระจัดกระจายอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกแตกต่างกัน

2. การตั้งถิ่นฐานของประชากร ประชากรของโลกจะอาศัยอยู่ตามบริเวณ ต่างๆที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เหมาะสม

3. ที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยที่มีนุชร์สร้างขึ้นในส่วนต่าง ๆ ของโลกจะสะท้อนให้เห็นผลแห่งความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์รวมทั้งมรดกทางดั้งเดิมของสังคมที่สืบท่องกันมา จนกลายเป็นประเพณีในการสร้างที่อยู่อาศัย

4. กิจกรรมทางการเมือง หน่วยการเมืองที่ตั้งกรະเจดกรະชาญ อยู่ในส่วนต่าง ๆ ของโลก จะรวมกันเป็นหน่วยเดียวกัน จะต้องมีสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายคลึงกันมาก

5. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความแตกต่างทางสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ จะทำให้มนุษย์แต่ละภูมิภาค มีขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมระเบียงข้อบังคับของสังคม คตินิยมทางศาสนา การแต่งกายแตกต่างกัน

คุณสมบัติของสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมทั้งหลายต่างก็มีคุณสมบัติเฉพาะตัว ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้
(นีชัย วราสายันน์, 2535 : 5-6)

1. สิ่งแวดล้อมแต่ละประเภทจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยการแสดงให้เห็นว่า เป็นสิ่งนั้น สิ่งนี้ เช่น เป็นมนุษย์ เป็นต้นไม้ เป็นใต้ เป็นเก้าอี้ เป็นต้น

2. สิ่งแวดล้อมจะไม่อยู่โดยเดียวในธรรมชาติ แต่จะมีสิ่งแวดล้อมอื่น อยู่ด้วยเสมอ เช่น มนุษย์กับที่อยู่อาศัย มนุษย์กับสังคม ต้นไม้กับดิน สัตว์กับพืช

3. สิ่งแวดล้อมประเภทหนึ่งต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งแวดล้อมอื่นเสมอ เช่น พืช ต้องการน้ำ ต้องการดิน สัตว์ต้องการอาหารหายใจ ตินต้องการจุลินทรีย์

4. สิ่งแวดล้อมทั้งหลายมีความสัมพันธ์กันเป็นเส้น络เชื่อมโยง ตั้งนั้นเมื่อสิ่งแวดล้อมหนึ่งถูกทำลายจะมีผลกระทบถึงสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ด้วย เช่น การตัดไม้ทำลายป่า ย่อมมีผลกระทบต่อการพังทลายของดิน เกิดความแห้งแล้ง เกิดอุทกภัย เป็นต้น

5. สิ่งแวดล้อมแต่ละชนิด มีความอดทน และมีความเปราะบางต่อ การถูกกระทบกระเทือนแตกต่างกัน บางชนิดอาจคงทนได้ดี แต่บางชนิดอาจเสื่อมสภาพได้ง่าย

6. สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น ต้นไม้เกิดมาแล้วเติบโต แล้วตายไป

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม

1. การเพิ่มจำนวนประชากร การเพิ่มจำนวนประชากรโดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา การเพิ่มของประชากรเป็นไปในอัตราที่สูงมาก เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้น ปัญหาที่ตามมาก็มากขึ้น เช่น ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาการผลิตอาหารไม่เพียงพอเพื่อเลี้ยงประชากรที่เพิ่มขึ้น ปัญหาความไม่สงบของสิ่งปฏิกูล
2. ความเชื่อและค่านิยมที่ไม่เหมาะสมที่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ความฟุ่มเฟือยหรูหรา ความมักง่าย ความประมาท
3. ปัญหาทางการเมืองการเอาใจราชวงศ์โดยยินยอมให้ราชวงศ์อยพำเพံเข้าไป ทำมาหากินในบริเวณป่าสงวนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก
4. ภัยจากธรรมชาติและอุบัติเหตุภัยธรรมชาติเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ผลกระทบจะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมมาก
5. การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้มาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น
6. ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติบางลักษณะ เช่น การระเบิดของภูเขาไฟทำให้เกิดก้าซพิชและผุนคุลในอากาศ การชะล้างการพังทลายของดินทำให้เกิดตะกอนแขวนลอยอยู่ในแหล่งน้ำตามธรรมชาติ
7. การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การทำลายป่า การทำการเกษตรโดยขาดการวางแผน ขาดความรู้ทางวิชาการ การสร้างโรงงานในเขตชายทะเลที่สวยงามซึ่งมุ่งเน้นเป็นผู้ทำลายทรัพยากรธรรมชาติเป็นส่วนมาก และก่อให้เกิดมลพิษของสิ่งแวดล้อมขึ้นมาแทนที่ โดยไม่รู้ตัวอยู่ทุกวันทุกเวลา

ปัญหาสิ่งแวดล้อม

วินัย วีรวัฒนานนท์ (2532 : 32 - 38) กล่าวว่าปัจจัยภายนอกที่เป็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทำให้สูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน จำนวนมากมหาศาล ได้แก่

1. อากาศเป็นพิษ เป็นปัญหาที่เกิดจากสารพิษyanยนต์และงานอุตสาหกรรมในปริมาณมาก
2. การเกิดภัยธรรมชาติ ได้แก่ การเกิดอุทกภัย วาตภัย

3. การสูญเสียป้าไม้ ปัญหาการทำลายป้าไม้เพื่อใช้พื้นที่ในการเกษตรกรรม

4. การเลื่อนคุณภาพของดิน เนื่องมาจากการใช้สารเคมี ยาฆ่าแมลง

ม่าวัชพีชที่ไม่ถูกต้อง

5. นำเสียและขาดแคลนน้ำ เนื่องมาจากน้ำเสียที่ทิ้งมาจากบ้านเรือน ชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรม เหล่านี้จะในลมารومอยู่ในแหล่งน้ำ ทำให้น้ำบริโภคและใช้เพื่อการเพาะปลูกไม่ได้ ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำขึ้น

มีชัย วรสาียนันท์ (2535 : 101–102) กล่าวว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญในประเทศไทยจำแนกได้ดังนี้คือ

1. ปัญหาการทำจดหมายมูลฝอยในเมืองต่างๆ เมืองเหล่านี้ มีการบริการการทำจดหมายมูลฝอยไม่เพียงพอ และขาดเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำจดหมายก่อให้เกิดการทำบ่อมของขยะมูลฝอย การทำทึ้งขยะมูลฝอยลงสู่แม่น้ำลำคลอง ทำให้น้ำเสีย

2. ปัญหาเสียงและการสั่นสะเทือน เสียงอึกทึกและเสียงดังสนั่นที่เกิดขึ้น ในตัวเมืองหรือเสียงที่เกิดจากการสั่นสะเทือนของการเคลื่อนที่ของยานยนต์บนถนน รวมทั้งเสียงที่ดังมาก ๆ ของเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรม จะทำให้เกิดคลื่นสั่นสะเทือนสูง ซึ่งความสั่นสะเทือนนี้ดักล้างทำให้เกิดความเสียหายของสิ่งก่อสร้าง ทำให้แตกร้าว ทรุดตัว และพังทลายได้ เช่น ถนนที่ทำงานในสถานที่มีเสียงดังมาก ๆ มักเกิดอาการหูดึง นอกจานั้นเสียงที่รบกวนอยู่ตลอดเวลาอาจทำให้เกิดโรคทางประสาทได้

3. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ การนำเอาแร่ธาตุ ตลอดจนนำน้ำได้ดิน ขึ้นมาใช้ ซึ่งก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง เช่น การนำน้ำบาดาลขึ้นมาใช้อย่างกว้างขวางในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้แผ่นดินทรุดตัวและมีการรุกล้ำของน้ำเค็มเข้ามาทำลายน้ำได้ดินที่มีคุณภาพดี ทางด้านการทำเหมืองแร่ การใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพต่ำ เป็นเหตุให้ได้ผลผลิตไม่มากเท่าที่ควร นอกจากนั้นกากเหลือจากการทำเหมืองแร่ยังก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และทำให้ดินมีคุณภาพต่ำ

4. ปัญหาผลกระทบต่อระบบมนิเวศ อันเนื่องมาจากการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างถนน การสร้างท่าเรือ ลอกร่องน้ำ การสร้างเขื่อน เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีผลกระทบต่อระบบมนิเวศมาก เช่น การขุดลอกร่องน้ำ มีผลทำให้เกิดการชะพังริมตลิ่ง ทำให้เรือกสวนไร่น้ำบริเวณนั้นเสียหาย ในบางแห่งน้ำเค็มรุกล้ำเข้าสู่ที่นั้นแผ่นดินมากขึ้น ก่อให้เกิดความเสียหายทางด้านการเกษตร

5. ปัญหาการกระจายประชากรและการตั้งถิ่นฐาน การเพิ่มประชากรของประเทศไทยมีอัตราเพิ่มสูง นอกจากนั้น เนื่องจากปัญหาความยากจนในชนบทที่รุนแรงมากขึ้น จึงทำให้ประชาชนหลงไหลเข้ามาในกรุงเทพมหานครเพื่อหารงานทำหื่อเพื่อต้องการให้มีเศรษฐกิจดีขึ้น ปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดความแออัดยัดเยียดในกรุงเทพมหานครหรือเมืองหลัก การขยายตัวของเมือง หรือการเจริญเติบโตของชุมชนในเมืองที่สำคัญ เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครราชสีมา สงขลา ฯลฯ โดยปราศจากจะเป็นแบบแผนที่แน่นอนก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลยภาพสิ่งแวดล้อมมาก

แนวทางการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

แนวทางการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปสามารถทำได้กว้าง ๆ ดังนี้
(สมศักดิ์ ใจคนภู Luis, 2531 : 16 – 18)

1. การให้การศึกษาภัยมนุษย์ โดยให้ทราบนักในบทบาทหน้าที่ต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนเองมีส่วนร่วมอยู่อย่างแท้จริง
2. กำหนดกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เศษวัสดุที่เหลือจากการผลิตเครื่องมือเครื่องใช้สามารถลดลงมาใช้ใหม่ได้อีก
3. การใช้สิ่งทดแทน การศึกษาค้นคว้าและวิจัยทรัพยากรอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ทดแทนทรัพยากรเดิมที่กำลังจะหมดไป
4. การสำรวจทรัพยากรใหม่ ๆ
5. กำหนดนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย เพื่อประโยชน์สุขของประชากรส่วนใหญ่
6. กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาความสมดุลของธรรมชาติ และป้องกันไม่ให้เกิดภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรฐานตั้งกล่าว

อุปสรรคในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยได้มีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมาก แต่มีอุปสรรคหลายประการทำให้ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ เนื่องจากสาเหตุดังนี้ คือ

1. ขาดนิยมบายและแผนการดำเนินงานสิ่งแวดล้อม ในเรื่องต่าง ๆ ที่แน่นอน และชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนระยะยาวในการใช้ทรัพยากรที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังจะเห็นว่า มีการชัดเจ้งในเรื่องของการพัฒนาทางกายภาพ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นบ่อย ๆ เช่น โครงการโซดาแอซ การทำเหมืองแร่ในทะเล การสร้างโรงงานแทนทัลัม ที่จังหวัดภูเก็ต เป็นต้น
2. ขาดกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ ซึ่งมีผลในทางปฏิบัติ เช่น ยังขาดกฎหมายและมาตรการใช้ที่ดินในเขตเมือง
3. กำลังเจ้าหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติงานต่าง ๆ มีไม่เพียงพอที่จะควบคุม การใช้บังคับของกฎหมายบังคับต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง เช่น การควบคุมน้ำทิ้งจากการอุดสันธรณ์ การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น
4. ขาดเงินทุนดำเนินการ ทั้งในภาครัฐและเอกชน เมืองใหญ่ต่าง ๆ และโรงงานอุตสาหกรรม ไม่มีระบบกำจัดน้ำเสีย โรงงานเอกชนซึ่งเป็นโรงงานเล็ก ๆ ไม่มีเงินทุนเพื่อกำจัดของเสีย เป็นต้น
5. ขาดการสำรวจและการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างข้อมูลความรู้ พื้นฐานที่จำเป็นต่อการวางแผนและการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
6. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจทางด้านสิ่งแวดล้อม และการให้ความร่วมมือทางด้านการควบคุมสิ่งแวดล้อมยังไม่มากเท่าที่ควร
7. ระบบการบริหารสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับประเทศ และระดับเฉพาะปัญหา ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

การดำเนินงานสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาของกรมสามัญศึกษา

กรมสามัญศึกษาถือว่างานสิ่งแวดล้อมเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการในทุกระดับ จึงได้กำหนดกิจกรรมที่ขอความร่วมมือเป็นพิเศษจากหน่วยงาน และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ดังนี้ (บรรจง พงศ์ศาสตร์. 2538 : 8-10)

1. การพัฒนาแหล่งน้ำกินน้ำใช้ในโรงเรียนและชุมชน
2. การพัฒนาพื้นที่ชุมชน
3. การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของพืช
4. โรงเรียนควรเร่งรัดพัฒนาคุณภาพของห้องน้ำและโรงอาหารให้สะอาดสวยงามและถูกหลักอนามัย และตกแต่งสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนให้สวยงาม สะอาดตา

ร่วมรื่น และเขียวชอุ่ม ซึ่งแนวทางในการจัดกิจกรรมพื้นฟู อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
ในสถานศึกษา มีดังนี้

1. ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ได้แก่
 - 1.1 การสร้างสวนรูปแบบต่าง ๆ เช่น สวนในรณรงค์ฯ ฯลฯ
 - 1.2 การพัฒนาความสะอาด ความเป็นระเบียบในการจอดรถ
 - 1.3 การจัดประดับตกแต่งอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องพักครู
 - 1.4 การจัดให้มีแหล่งความรู้นอกห้องเรียน
2. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา ได้แก่
 - 2.1 การร่วมกันทำงานเป็นทีม
 - 2.2 การมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ
 - 2.3 การประชุมสัมมนาประชุมเชิงปฏิบัติการ
 - 2.4 สวัสดิการ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 - 2.5 การให้ข้อมูลและกำลังใจ ยกย่องชมเชยซึ่งกันและกัน
3. ด้านการรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ได้แก่
 - 3.1 การจัดค่ายเยาวชนศึกษาสิ่งแวดล้อม
 - 3.2 การจัดทำโครงการโรงเรียนสะอาดปราศจากโรคภัย
 - 3.3 การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
 - 3.4 การจัดโครงการเดียงตามสาย การใต้ว่าที
 - 3.5 กรณานำ้ำทิ้งมาบำบัดเพื่อใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรกรรม
4. ด้านการบริหารสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาได้แก่
 - 4.1 การสำรวจปัญหาด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน
 - 4.2 การกำหนดแผนงาน / โครงการ / แนวปฏิบัติในการดำเนินงาน
 - 4.3 การแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในแต่ละงาน / โครงการ
 - 4.4 การประชาสัมพันธ์และการประสานงาน
 - 4.5 รายงาน สรุป อุปสรรคในการดำเนินงาน
5. ด้านความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่
 - 5.1 ครูและนักเรียนร่วมกับผู้ปกครองในชุมชนพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ
 - 5.2 ครูและนักเรียนร่วมกับชุมชน กำหนดขยะ ปลูกต้นไม้ในวัด และในที่สาธารณะประโยชน์

5.3 ร่วมกิจกรรมประจำวันสำคัญทางศาสนา

5.4 ร่วมเป็นวิทยากรให้ความรู้และเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับพื้นปูอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

คงศักดิ์ ราดุทองและวรรณนิภา ศุภารีย์พงศ์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความตระหนักรเกี่ยวกับปัญหาสภาวะแวดล้อมในประเทศไทยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พนบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความรู้ ทัศนคติ การปฏิบัติตน และความตระหนักรเกี่ยวกับปัญหาสภาวะแวดล้อมของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนี้ยังพบว่ามีความแตกต่างระหว่างความตระหนักรเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในประเทศไทย จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ที่เคยเรียนวิชาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย คณะและชั้นปี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University
 จำนวน อินหองคำ และคณะ (2533 : 28) ได้วิจัยเรื่อง “สภาพแวดล้อมวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี” จากนักศึกษาปีสุดท้าย 320 คน พนบว่า ด้านบริการอยู่ในระดับต้องแก้ไขต่อวน ได้แก่ สถานที่เล่นกีฬา การจัดสวัสดิการด้านสุขอนามัย ห้องพยาบาล การแนะนำอย่างทั่วถึง ความสะดวกในการติดต่อห้องทะเบียน น้ำดื่มน้ำดื่มน้ำ ที่สะอาด ส่วนงานอาคารสถานที่พบว่า ที่ต้องรีบแก้ไข ได้แก่ ที่เล่นกีฬา ที่พักผ่อน การจัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างเพียงพอ ความเพียงพอของโต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียน ความร่มรื่นของสถานที่และสิ่งแวดล้อม

สิทธิ สายหล้า. (2534 : 57 - 58) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริการ บริหารงานอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อม การจัดสวัสดิการ และบริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์ จากการศึกษานักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 230 คน พนบว่า ด้านที่ต้องแก้ไข ห้องน้ำในระดับปานกลาง ที่ต้อง改善 มาก มีรั้วรอบบิเวณ มั่นคง บรรยายกาศทั่วไปร่มรื่นดี มีสภาพแวดล้อมดีภายในสถานศึกษา มีถนนอย่างเพียงพอ ปลูกต้นไม้เหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ บริเวณวิทยาลัยสะอาดสวยงาม บริเวณที่พักผ่อนดกแต่งอย่างดีไม่มีเสียงรบกวน

ตรี แสงศักดิ์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมศึกษาของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยการสอบถามครูในปัจจุบัน เอกชนมัธยมศึกษา ประtegaทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 169 คน ผลการศึกษาพบว่า สภาพการจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมศึกษาของโรงเรียน ส่วนมากจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก มีบางเพียงกิจกรรมที่โรงเรียนจัดอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การจัดทำขยะแห้งด้วยวิธีการใช้เตาเผาขยะของโรงเรียน มีการจัดถังขยะแยกประเภท จัดให้มีบ่ออน้ำทึบภายในโรงเรียน การจัดให้มีการนิเทศแก่ครูในเรื่องการจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมและพัฒนาการจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมศึกษาของโรงเรียนเอกชน

นิพนธ์ อักษรนำ (2537 : 9) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็น และสภาพการจัดสิ่งแวดล้อมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 3 กรมสามัญศึกษา ผลการวิจัย พบร่วมกับ

1. ทุกโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องตามแนวทาง และหลักการจัดสิ่งแวดล้อมได้ดี และปฏิบัติอยู่มากเพียงบางกิจกรรมเท่านั้น แต่กิจกรรมที่สำคัญบางกิจกรรมโรงเรียนได้ปฏิบัติน้อย และควรปฏิบัติให้มีการปฏิบัติทั่วทุกโรงเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสิ่งแวดล้อมศึกษาควรเพิ่มประสิทธิภาพ แก่ผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2. การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ใน การจัดสิ่งแวดล้อมศึกษาในภาพรวม โรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมร้อยละ 82.7 โรงเรียนขนาดกลาง มีความพร้อมร้อยละ 84.5 และโรงเรียนขนาดเล็กมีความพร้อมร้อยละ 82.4 รวมทุกโรงเรียน ในเขตการศึกษา 3 มีความพร้อมร้อยละ 85.6

กีรติ จันทร์ณี (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพ และปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการวิจัย พบร่วม

1. โรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง มีรายงานการจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนส่วนใหญ่จัดมากกว่าโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่นอกตัวเมือง ส่วนการจัดบรรยากาศเชื้อต่อ กิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนทั้งสองมีการจัดที่ใกล้เคียงกันมาก

2. โรงเรียนประสมศึกษามีการจัดสังเวดล้อมภายในโรงเรียน
แบบหลากหลายโรงเรียนที่ตั้งในตัวเมืองสามารถจัดสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสมกว่าโรงเรียน
ที่ตั้งอยู่นอกตัวเมือง

3. ปัญหาส่วนใหญ่ของการจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมีอยู่ในระดับต่ำ
นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประสมศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนครุ
ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการจัดสภาพโรงเรียน และการจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน
ซึ่งปัญหาที่มีอยู่ในระดับปานกลาง

เสนอ คำสมหมาย (2539 : 106 – 107) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมรณรงค์และ
รักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ศึกษา^๑
เฉพาะกรณีโรงเรียนลำปางวิทยาคม อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบร่วมกับ
ด้านบรรยายกาศและสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา โรงเรียนได้ปรับปรุงการปลูกไม้ยืนต้น
จัดสวนหย่อมรอบ ๆ อาคารเรียนและสิ่งปลูกสร้าง ปลูกไม้ดอกไม้ประจำบ้านและ
ทางเดินเท้า ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา โรงเรียนได้ให้บุคลากร
มีส่วนร่วมในการกำหนดภารกิจและกิจกรรมเพื่อให้ร่วมกัน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียน
ได้แสดงออกร่วมกันในทางที่ดีงาม และจัดกิจกรรมที่แสดงออกถึงความเอื้อเฟื้อแผ่และ
ความยินดีในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ด้านการรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา
โรงเรียนได้จัดโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
โดยจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนในการป้องกันและ
ลดมลพิษ ด้านการบริหารสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาโรงเรียนได้มีการมอบหมายให้บุคลากร
กำหนดนโยบายของโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมสามัญศึกษาในการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม มีการสำรวจ รวบรวมข้อมูลและติดตามประเมินผลงานและด้านความร่วมมือ
ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ได้จัดกิจกรรมโครงการปลูกไม้ยืนต้น
เพิดพระเกียรติ โครงการทำความสะอาดโลก โดยร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในการรณรงค์
รักษาสิ่งแวดล้อม จัดให้มีการประกวดเกียรติคุณและมอบเกียรติบัตรแก่บุคคลผู้มีผลงาน
ดีเด่นในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่พบ ได้แก่ งบประมาณสนับสนุน
โครงการไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมด้านนี้ไม่ต่อเนื่อง โรงเรียนแก้ปัญหา โดยมอบหมาย
งานด้านนี้ให้บุคลากรร่วมกันรับผิดชอบ มีการประชาสัมพันธ์ให้บุคลากร และชุมชนเห็น
ความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โภศล บุญชัย (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนโดยพิทยาคม โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ จำนวน 30 คน พนักงาน 30 คน พบว่า การดำเนินงานเป็นระบบและมีประสิทธิผล สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้เหมาะสมบนหลักของการมีส่วนร่วม หากโรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาการจัดกิจกรรมในระยะยาว โดยเน้นการสร้างจิตสำนึกของนักเรียน เพื่อให้เกิดการประสานงาน และสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้การดำเนินงานด้านนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ณัตรราษฎร์ อินทะวงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินการตามมาตรฐานสิ่งแวดล้อมศึกษาในโรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนบ้านดงน้อย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนบ้านดงน้อย ได้ดำเนินการตามมาตรฐานสิ่งแวดล้อมศึกษา ครบทั้ง 11 มาตรฐาน ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ โดยมีการดำเนินงานที่เด่นรด พิเศษ คือ การพัฒนาผู้เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง อย่างหลากหลาย ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ครุจัดทำแผนการสอนสิ่งแวดล้อมที่เน้นการปฏิบัติจริง มีการใช้สื่อการสอน นักเรียนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อกำหนดมาตรการ แผนงานโครงการและร่วมปฏิบัติภารกิจให้การดูแลให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ของครูอาจารย์ นักเรียนได้ร่วมประเมินผลการปฏิบัติงาน นำเสนอผลงาน เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และสรุปรายงานอย่างเป็นระบบ ในส่วนของโรงเรียนได้มีการกำหนดแนวทางนโยบาย วิธีดำเนินการ และแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนมีหลักการทำงาน คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา มีการระดมทรัพยากรในห้องถีนมาใช้ร่วมดำเนินงาน มีการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ นำเสนอผลการปฏิบัติงานในรูปแบบต่างๆ นำผลงานเข้าร่วมประกวดเผยแพร่ไปสู่สาธารณะ จัดเป็นแหล่งศึกษางานของกลุ่มโรงเรียน ปัญหาสำคัญที่พบ คือ ขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมในระยะสั้น ครูมีภารกิจหลายด้าน สื่อและอุปกรณ์มีน้อย การรายงานผลไม่ครบถ้วน เวลาดำเนินกิจกรรมไม่เพียงพอ การแสดงผลงานไม่เหมาะสมซึ่งทางโรงเรียนได้แก้ไขปัญหาโดยประชุมร่วมกันโดยรายบุคคล จัดปฏิทินปฏิบัติงาน ติดตาม ควบคุม ดูแล กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกิจกรรม ให้ครูอาจารย์จัดทำแผนการสอน เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับสื่อและอุปกรณ์ที่มีอยู่ ผู้บริหารให้การนิเทศสม่ำเสมอประสานกับหน่วยงานภายนอก ขอรับสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณจัดเก็บผลงานโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน ให้ทุกกลุ่มจัดแสดงผลงานทันที เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมมีการประสานงานเชิงรุกกับหน่วยงานด้านสังกัด

มีการประชาสัมพันธ์งานแบบไม่เป็นทางการกับชุมชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงานมาจากบ้านและคัดเลือกผลงานจัดแสดงนิทรรศการทั่วไปในโรงเรียน รวมทั้งหาโอกาสที่เหมาะสมในการนำผลงานออกเผยแพร่ต่อชุมชน ซึ่งผลจากการดำเนินการดังกล่าว ทำให้การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนบ้านดงน้อยได้ดำเนินการตามมาตรฐานสิงแวดล้อมศึกษา ได้อย่างเหมาะสม เมื่จะประสบปัญหาด้านบุคลากร และบุปผาณัสนับสนุนแต่ก็ได้ทำการบริหารแบบมีส่วนร่วม และการประสานงานกับชุมชนจนผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จและได้รับรางวัลโรงเรียนจัดสิงแวดล้อมดีเด่นระดับเขตการศึกษา ซึ่งหากโรงเรียนได้มีการจัดทำแผนระยะยาวเพื่อسانต่อการดำเนินการอย่างชัดเจนแล้วน่าจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิผล และประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ชาติชาย ศักดิ์คำดวง (2541 : บทคดยอ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงานสิงแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนจตุรพักรพิมาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน และคณะกรรมการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนจตุรพักรพิมานรัชดาภิเษกจำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนได้ดำเนินการตามกรอบการบริหารงานสิงแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา 5 ด้านดังนี้

1. ด้านการประชาสัมพันธ์นโยบายด้านสิงแวดล้อม ผู้อำนวยการโรงเรียนได้ดำเนินการนำเสนอโดยนายด้านสิงแวดล้อมของกรมสามัญศึกษาเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนระยะยาวในโรงเรียน ประชาสัมพันธ์นโยบายกับนักเรียนหน้าเสาธง จัดรายการเสียงตามสายในชุมชน ปัญหาสำคัญที่พบ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์นโยบายด้านสิงแวดล้อมไม่ประสบผลสำเร็จ เหตุที่ควรเนื่องมาจากการบุคลากรบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือ เนื้อหาที่ใช้ประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจนและวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ เพราะบางบุปผาณัสน์มีห้อง โรงเรียนแก้ไขปัญหาโดยการอบรมหมายให้บุคลากรทุกคนมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์นโยบายด้านสิงแวดล้อม จัดทำเอกสารและเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เพื่อความชัดเจนในเนื้อหา จัดให้มีผู้ตรวจสอบเนื้อหาสาระก่อนนำไปประชาสัมพันธ์และควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปโดยประยุต

2. ด้านการวิเคราะห์นโยบายด้านสิงแวดล้อมสู่แนวปฏิบัติ โรงเรียนเชิญคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ประชุมวิเคราะห์นโยบายด้านสิงแวดล้อมของกรมสามัญศึกษา แล้วกำหนดนโยบายด้านสิงแวดล้อมของโรงเรียน และกำหนดแผนการดำเนินการจัดบุคลากร

เข้าสู่งาน โดยเน้นการกระจายงานออกตามฝ่ายและหมวดวิชาต่าง ๆ ปัญหาสำคัญที่พบคือบุคลากรบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการ เนื่องจากไม่เห็นถึงความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนได้แก้ไขปัญหาโดยการนำบุคลากรไปศึกษาดูงานและจัดกิจกรรมเสริมแรงโดยการสร้างบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นด้านสิ่งแวดล้อมมายกย่องชมเชย

2. ด้านการดำเนินการเกี่ยวกับบุคลากรในเรื่องสิ่งแวดล้อม โรงเรียนได้ดำเนินการส่งบุคลากรให้เห็นคุณค่า และร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม ด้วยการประชุมชี้แจงให้ความรู้และไปศึกษาดูงาน แล้วกำหนดบุคลากรรับผิดชอบด้านต่าง ๆ ให้เพียงพอและเหมาะสม แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศติดตามให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติการ และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผล การดำเนินการสร้างบุคลากรหรือกลุ่มบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นเพื่อยกย่องชมเชย ปัญหาสำคัญที่พบคือ บุคลากรบางส่วนให้ความร่วมมือในการดำเนินการน้อยโรงเรียนได้แก้ไขปัญหาโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตามให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงาน และจัดกิจกรรมสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคลากรในโรงเรียน

4. ด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการ การนิเทศ ติดตามให้ความช่วยเหลือ โรงเรียนได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการสำรวจสภาพปัจจุบันกำหนดวัตถุประสงค์ความทันสมัยหน่วยงาน กำหนดนโยบายของ โรงเรียน กำหนดแนวทางปฎิบัติ จัดองค์กร และจัดสรรงบประมาณ จัดการนิเทศ ติดตามให้ความช่วยเหลือโดยคณะกรรมการฝ่ายบริหาร จัดทำปฏิทินการอุ กนิเทศให้ทุกฝ่ายได้ทราบ ปัญหาสำคัญที่พบคือ การนิเทศติดตามให้ความช่วยเหลือไม่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ตามปฏิทินการนิเทศได้กำหนดไว้ โรงเรียนได้แก้ปัญหา แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตามให้ความช่วยเหลือขึ้นมาดำเนินการนิเทศ ติดตามให้ความช่วยเหลือ และรายงานผลการดำเนินการต่อผู้อำนวยการโรงเรียนต่อไป

5. ด้านความร่วมมือประสานงานกับโรงเรียนหรือน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม โรงเรียนได้ดำเนินการโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการประสานงาน จัดบุคลากรออกให้ความรู้ และให้บริการในด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ และให้บริการแก่โรงเรียน การดำเนินการได้ผลเป็นที่น่าพอใจเพราได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องด้วยดีตลอดมา

ชาตรี แก้วมา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมหยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ฝ่ายบริหารโดยส่วนรวม ฝ่ายบริหารในโรงเรียนขนาดกลาง และฝ่ายบริหาร ในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน ทั้ง 10 ด้าน คือ การบริหารบุคลากรในโรงเรียน การบริหารอาคารเรียน การบริหารห้องเรียน การบริหารห้องพิเศษ การบริหารห้องบริการ การบริหารอาคารโรงฝึกงาน การบริหารอาคารโรงอาหาร การบริหารอาคารหอประชุม การบริหารอาคารห้องน้ำห้องส้วม และการบริหารอาคารพลศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง แต่ฝ่ายบริหารในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาโดยภาพรวมทั้ง 9 ด้าน คือ การบริหารอาคารเรียน การบริหารห้องเรียน การบริหารห้องพิเศษ การบริหารห้องบริการ การบริหารอาคารโรงฝึกงาน การบริหารอาคารโรงอาหาร การบริหารอาคารหอประชุม การบริหารอาคารห้องน้ำห้องส้วม การบริหารอาคารพลศึกษา อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเฉพาะด้าน การบริหารบุคลากรในระดับปานกลาง

2. ฝ่ายบริหารในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาการบริหารอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายด้าน ทั้ง 8 ด้าน คือ การบริหารบุคลากรในโรงเรียน การบริหารอาคารเรียน การบริหารห้องเรียน การบริหารห้องพิเศษ การบริหารห้องบริการ การบริหารอาคารโรงอาหาร การบริหารห้องน้ำห้องส้วม และการบริหารอาคารพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่มีปัญหาอีก 2 ด้าน คือ การบริหารอาคารโรงฝึกงาน และการบริหารอาคารหอประชุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยฝ่ายบริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาด้านการบริหารโรงฝึกงาน และด้านการบริหารอาคารหอประชุม มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก และผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาด้านการบริหารอาคารหอประชุมมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง

สุวัฒน์ อุฐุมภา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสตรีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ในการดำเนินงานการจัดกิจกรรมรณรงค์ และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสตรีศึกษา โรงเรียน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม รับผิดชอบโดยคำนึงถึงความสนใจ ความสนใจ ความสามัคคีของบุคลากรในโรงเรียน จัดให้มีการประชุมชี้แจงการปฏิบัติงาน ตลอดจนมี การวิเคราะห์นโยบายสู่การปฏิบัติ โดยยึดหลักประชาธิปไตย มีการอยู่ร่วมกันอย่างมีสัมมา ควระบุคลากรมีความคิดเห็นร่วมกันทำกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ตลอดจนมี การสร้างขวัญ และ กำลังใจแก่บุคลากร ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรด้วยดี ครุศาสตร์อบรมแก้ไขนิสัยช่อง

นักเรียนให้เกิดความตระหนักในการรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีการจัดกิจกรรมทั้งใน และนอก หลักสูตรอย่างหลากหลาย มีการปฏิบัติตามแผนงาน ติดตาม ผลการปฏิบัติงาน รายงานผล การปฏิบัติงานเมื่อสิ้นสุดโครงการ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชนในด้านสิ่งแวดล้อมใน การพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนได้รับความร่วมมือ ด้านวิทยากร จากภาครัฐและเอกชน มาบรรยายให้ความรู้ จัดประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ แผ่นพับ วารสาร ป้ายนิเทศ จัดรายการวิทยุ ตลอดจนสรุปทำรายงานประจำปี เผยแพร่ผลงานสู่ชุมชน สวนปัญหาที่ โรงเรียนพบส่วนมาก คือ บุคลากรบางส่วนไม่เข้าใจ แนวโน้มนายการดำเนินงาน ไม่ได้ ความร่วมมือเท่าที่ควร ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ในบางครั้งบประมาณไม่ เพียงพอในการดำเนินงาน ขาดความตื่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม โดยเฉพาะช่วงปิด ภาคเรียน และโรงเรียนได้แก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยจัดประชุมชี้แจง นโยบาย ประชาสัมพันธ์ หลาย ๆ รูปแบบให้กับบุคลากร ให้สร้างขวัญและกำลังใจ ในการทำงานในโอกาสอันสมควร จัดสรรงบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษาพอสมควร และขอความร่วมมือจากองค์กรภาครัฐ และเอกชนมาสนับสนุนด้วย มอบหมายให้ครูฯ นักการเร瓦 รับผิดชอบการดำเนินงานในช่วง ปิดภาคเรียน **มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**

Bai bhat Maha Sarakham University ได้ศึกษาปัญหาการจัดสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนประถมศึกษา ลังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร และครุที่เป็นคณะกรรมการรับผิดชอบงานจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียนประถมศึกษา ที่ทำงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน จำนวน 346 คน ผลการศึกษา ครั้งนี้ พบว่า ข้าราชการครูโดยส่วนรวมและจำแนกตามขนาดโรงเรียนมีปัญหาการจัด สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนประถมศึกษาโดยส่วนรวม และเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน อุyu ใน ระดับปานกลาง โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาครูและ บุคลากรในสังกัด ด้านการประหยัดน้ำ ประหยัดไฟฟ้า และการกำจัดขยะมูลฝอย และ ด้านนโยบายการดำเนินการและพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น ด้านการพัฒนา อาคารสถานที่ และมีรายชื่อที่เป็นปัญหាអุyuในระดับมาก ดังนี้ ด้านการพัฒนาครูและ บุคลากรในสังกัดงบประมาณมีจำกัดไม่สามารถจัดให้คณะครุไปศึกษาดูงานได้ ด้านนโยบาย การดำเนินการและพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น โรงเรียนขาดงบประมาณ ที่ใช้ในการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบาย ด้านการพัฒนาอาคารสถานที่บริเวณโรงเรียน ให้ร่วมรื่น สวยงาม ปลอดภัย งบประมาณในการพัฒนาอาคารสถานที่มีคูจำกัด ดังนี้ งบ ประมาณส่วนตัว และด้านการปฏิบัติในการประหยัดน้ำ ประหยัดไฟฟ้า และการกำจัด

ขยะมูลฝอย โรงเรียนไม่มีบ่อพักน้ำเสียเพื่อนำนำไปใช้ประโยชน์อีก และพบว่า นอกจากนี้ ข้าราชการครูในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนประณีตศึกษา โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ศศิวิมล เทศประสิทธิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการจัดการ สิ่งแวดล้อมทางการศึกษาของโรงเรียนแก่นครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหาร และผู้ช่วยผู้บริหาร จำนวน 5 คน คณะกรรมการบริหารสิ่งแวดล้อม จำนวน 13 คน คณะกรรมการนักเรียน จำนวน 37 คน และคณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ปกครอง จำนวน 29 คน รวมทั้งสิ้น 84 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย มีพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมากอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อตั้งโรงเรียนเป็นต้นมา (พ.ศ. 2510) จนถึงปัจจุบัน โดยจัดให้มีโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการจัดบรรยากาศภายใน โรงเรียนให้มีความร่มรื่น และสวยงาม ในปี พ.ศ. 2541 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยได้รับ คัดเลือกจากการปิติโตรเลียมแห่งประเทศไทยให้เข้าร่วมโครงการกิจกรรม 5 ส. คือ สะอาด สวยงาม สะดวก สุข ลักษณะ สุขอนุสัย ได้รับรางวัลชนะเลิศจากการประกวดในระดับภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และรางวัลชนะเลิศลำดับที่ 2 ในระดับประเทศและในปีเดียวกัน โรงเรียนแก่นครวิทยาลัยก็ได้รับคัดเลือกจากกรมสามัญศึกษาให้เข้าร่วมโครงการ ISO 14001 พร้อมกับโรงเรียนนำร่องอีก 14 โรงเรียนทั่วประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

แทนเนอร์ (Tanner . 1967 : 89 – A) ได้ศึกษาบนภาระทางค่าคงคลังของ โรงเรียนในเขตการศึกษาของเมืองดีทรอยด์ รวม 9 เขต จำนวนครูในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 826 คน แยกออกเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 โรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 9 โรงเรียน และโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 7 โรงเรียน พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีภาระทางค่าคงคลัง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีภาระทางค่าซื้อขาย และโรงเรียนประถมศึกษามีภาระทางค่าคงคลัง

วอลโคล์ซ (Walkorz . 1972 : 1997 – A) ได้สำรวจโครงการสิ่งแวดล้อม และนิเวศวิทยาในโรงเรียนประถมศึกษา 14 โรงเรียน ในมลรัฐอิลลินอยส์ โดยเก็บข้อมูล จากผู้บริหาร และครุਆจารย์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิธีการสอนควรใช้สื่อหลากหลายชนิดและศึกษา นอกสถานที่ หลักสูตรควรเน้นการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ

จอห์นสตัน (Johnston . 1973 : 4911 – 4912 – A) ได้ศึกษาความคิดเห็น และทัศนคติของครู ข้อที่ควรสอนสิ่งแวดล้อมเข้าพบว่า ครูที่สอนและไม่สอนวิทยาศาสตร์ มีความเห็นพ้องกันว่าครูควรมีบทบาทในการควบคุมการขยายของสิ่งแวดล้อมเป็นพิษได้ ในฐานะที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับเด็ก ครูทั้งสองกลุ่มเชื่อว่าวิกฤตการด้านสิ่งแวดล้อม ได้เกิดขึ้นแล้วในเรียนทั้งหลายคราวให้เด็กได้เรียนวิชาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นช่องทาง หนึ่งในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนนั้น ครูมีความเห็นว่าวิธีอภิปรายในชั้นเรียนรู้ได้ ที่เหมาะสมที่สุดที่ใช้สอน ส่วนการออกไปศึกษาทุ่นจะช่วยการส่งเสริมการเรียนรู้ได้ สำหรับหัวข้อการสอนตามความเห็นของครูคือ เรื่องน้ำสกปรกและอากาศเป็นพิษรองลงมา คือ การอนรักษาระบบนิเวศและธรรมชาติและวิธีป้องกันภัยสิ่งแวดล้อม

สปาร์ค (Sparks . 1974 : 3309 – 3310 – A) ได้ศึกษาและจัดทำ และทดสอบการใช้หนังสือคู่มือสอนวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษาที่มีลักษณะเลิงปัญหา และเน้น การปฏิบัติสำหรับนักเรียนม้อยศึกษาตอนต้น คู่มือดังกล่าวได้บรรจุกิจกรรม 36 อย่าง ที่มุ่งไปสู่การปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน

มีขั้นตอนการปฏิบัติ 3 ระดับคือ

Rajabhat Mahasarakham University

1. ขั้นสร้างการรับรู้ หรือคงเหลือปัญหา
2. ขั้นก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในตัวเด็ก
3. ขั้นให้การปฏิบัติตามเพื่อแก้ปัญหา

หลังการทดลองพบว่า คู่มือดังกล่าวช่วยให้เห็นว่าการศึกษามีคุณค่าในอันที่จะเริ่มสร้าง ความคิดแบบผู้ใหญ่ให้แก่นักเรียนนำไปสู่ความรู้สึกเป็นห่วงกังวล และในที่สุดก็ร่วมลงมือ ปฏิบัติอย่างจริงจังในการทำกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม

รอย (Roy . 1975 : 5744 – 5745 – A) ได้ทำการศึกษาบรรยายการศองค์กร ของโรงเรียนม้อยศึกษาตอนปลาย ในรัฐมิสซูรี จำนวน 25 โรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในตัวแปรจำนวนนักเรียนคือ โรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดใหญ่มีรายการศึกษาแต่โรงเรียนขนาดกลางมีรายการศึกษาจำเพาะ

ดูปองท์ (Dupont . 1976 : 793 – A) ได้สำรวจโครงการสิ่งแวดล้อมศึกษา ในมหาวิทยาลัยคอนเนคติคัต พบร่วมกับ

1. ทัศนคติของผู้นำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมกับครูมีความแตกต่างกัน ในเรื่องการปฏิบัติการสอนสังกัดและเรื่องที่สอน

2. ทัศนคติของครูเกี่ยวกับสังคมและหัวข้อเรื่องที่สอนจริงกับครูเดิมเห็นว่า
สำคัญนั้นไม่ตรงกัน

3. ในเรื่องการจัดสิ่งแวดล้อมศึกษา พบว่า เพียงร้อยละ 37.5 ของโรงเรียน
ที่ศึกษาที่มีโครงการจัดสอนอยู่จริง การวิจัยนี้มีสิ่งที่นำเสนอได้คือ หัวข้อเรื่องที่สอนอยู่ใน
โรงเรียนกลับไม่ตรงกับหัวข้อที่ผู้นำชุมชนและครูเห็นว่าควรสอน

แอนดริวส์ (Andrews : 4017 – A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพุทธพิสัย^๑
จิตพิสัย และพฤติกรรมการเรียนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า กิจกรรม
ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษามีความสัมพันธ์กับเจตคติที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
เหล่านั้น ดังนี้

1. นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในทางบวก
2. ความคิดรวบยอดกับเจตคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับการอนุรักษ์
อยู่ในเกณฑ์สูง
3. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกับการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การสอนของครู การจัดกิจกรรมในห้องเรียน
และสิ่งเร้าภายนอก รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม
4. ความรู้และเจตคติทางด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์มีความสัมพันธ์กัน
5. เด็กในเมืองและเด็กนอกเมืองมีเจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตาม
ธรรมชาติแตกต่างกัน

โอลเบอร์ (Woelber . 1979 : 4121 – 4122 – A) ได้วิจัยเรื่อง กระบวนการ
วางแผน : ความคิดสร้างสรรค์ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้กับครูประถมศึกษา พบว่า
ครูประถมศึกษามีความสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมาก และครู
สามารถให้ข้อมูลตลอดจนความช่วยเหลืออันมีค่าอย่างในด้านการวางแผนจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกทางการศึกษา ดังนั้นในการวางแผนจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกทางการศึกษา
ควรให้ครูได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาและสถาบันที่เกี่ยวข้องด้วย

ดอริเรียน (Dorion . 1992 : 459 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่องหลักสูตรสิ่งแวดล้อม
ศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษาการรับรู้และการสอนของครูในเมืองแอร์ฟอร์เชียร์และ
เอาจอนในประเทศอังกฤษ จุดมุ่งหมายในการศึกษาเพื่อต้องการทราบถึงขอบเขตของเนื้อหา
สิ่งแวดล้อมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดว่าสิ่งแวดล้อมศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะ
ช่วยพัฒนาเด็กๆ ให้เกิดความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมการแก้ปัญหา อย่างไรก็ตามครู

ส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นสิ่งที่ยากในการนำไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติจริงที่โรงเรียน เพาะกายการปฏิบัตินั้นมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางจริยธรรม

คัมปิซานา (Campisano . 1992 : 65 – 66) ได้ศึกษาจากตัวแบบทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของสิ่งแวดล้อมของที่ทำงานในโรงเรียนมัธยมสอนศาสนา ที่มหาวิทยาลัยแห่งอวิชนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างตัวแบบเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบ ของสิ่งแวดล้อมของที่ทำงานในโรงเรียนสอนศาสนาของอเมริกา ผลการศึกษา พบร่วม ถ้าโรงเรียนต้องการบรรลุสิ่งต่อไปนี้

1. ประสิทธิผลขององค์การ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นไปตามเป้าหมายของโรงเรียน
3. การมอนามายางานที่เหมาะสมกับครู
4. ครูที่ดีใจทำงาน

ครูใหญ่ต้องจัดสิ่งแวดล้อมให้อื้อต่อการเสริมสร้างความคิดริเริ่ม ลดการทำงานด งานที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้า (ในบทบาทหน้าที่) และการขัดแย้ง (ในการทำงาน) ควรให้ มีความสมดุลระหว่างระบบปราชากับความอิสระในวิชาชีพ (ครู) ครูใหญ่ต้องเลือกครูใหม่ที่ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม (ในการทำงานของโรงเรียน)

บูร์เชียม (Bursheim . 1993 : 66 – 67) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนแบบรวมกลุ่ม (สนกรณ์) กับวัฒนธรรมการทำงานที่ได้ ผลในโรงเรียนที่มหาวิทยาลัยมินิโซต้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียน แบบรวมกลุ่มวัฒนธรรมการทำงานในโรงเรียน ในด้านที่ว่า การจัดโรงเรียนและหมวดวิชาแบบใดที่มีผลต่อวัฒนธรรมการทำงาน (ในโรงเรียน) กลุ่มตัวอย่างเป็นครูอนุบาล ครู ป.6 และครูใหญ่ใน 18 โรงเรียนของรัฐมินิโซต้า โคลโรโด และเพนซิลเวเนีย ได้วัดแบบสำรวจตอบรับคืน 357 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91 ของแบบสำรวจ ทั้งหมด ผลการศึกษาพบว่า

1. มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการเรียนแบบรวมกลุ่ม กับวัฒนธรรมการทำงานแบบให้ผลผลิต
2. มีนัยสำคัญที่ต่างกันตามระยะเวลาที่โรงเรียนเข้าร่วมโครงการปรับปรุง ประสิทธิภาพ (โรงเรียน) ของรัฐมินิโซต้า
3. มีนัยสำคัญต่างกันระหว่างความคิดเห็นของครูใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการ จัดสิ่งแวดล้อมแบบเรียนรวม

4. เพศ ประสบการณ์ทำงานให้ความเห็นที่แตกต่างกันในคำว่า “ค่านิยม”
ของการจัดสิงแวดล้อม

5. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องขนาดและประเภท (วิชาชีพ) เนิน (Chen . 1993 : 4017 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการด้านสิงแวดล้อมศึกษา มีความสำคัญสำหรับนักเรียนและจำเป็นต้องเรียนรู้ แต่ครูยังไม่รู้ในรายละเอียดต้องการให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ตลอดจนมีจิตสำนึกที่ดีต่อสิงแวดล้อม

หวัง (Wang. 1993 : 65) ได้ศึกษาจากการประเมินผลโครงการสิงแวดล้อม ในเมืองแทนซุย (Tansui) ประเทศไทยได้หัวนัน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนให้ความร่วมมือในการรักษาสภาพแวดล้อมของเมือง ไม่โรงเรียนในโครงการ 2 โรงเรียน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลทั้งก่อนและหลังทดลอง ใช้สถิติ t – test และวิเคราะห์ผลแบบ ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จากการศึกษาพบว่า

Rajabhat Rajasarakham University
1. โครงการนี้ได้เพิ่มความตระหนักรู้ของประชาชนในการดูแลสิงแวดล้อมมากขึ้น

2. นักเรียน / ประชาชนมีความรู้เรื่องคุณภาพน้ำมากขึ้น
3. ประชาชนมีอำนาจต่อรอง (ร่วมกันในการรักษาแม่น้ำ คุณภาพน้ำ สิงแวดล้อม) มากขึ้น
4. ทำให้นักเรียนตระหนักรู้ในความสำคัญของการรักษาสิงแวดล้อมของโรงเรียนมากขึ้น

5. ทำให้นักเรียนรู้จักวางแผน/ตัดสินใจ/ความรับผิดชอบต่อสิงแวดล้อมของโรงเรียน

หยาง (Yang. 1994 : 2807) ได้ศึกษาความเข้าใจของนักศึกษาฝึกสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในได้หัวนัน สาธารณรัฐประชาชนจีบไทรประชาชนจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาปี 1 ในมหาวิทยาลัยแห่งชาติได้หัวนัน ปี 1992 คณะศิลปอุดสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ 290 คน วิชาเอกอุดสาหกรรมในคณะศิลปศาสตร์อุดสาหกรรม 100 คน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อศึกษานโยบายที่เกี่ยวกับผลกระทบทางสิงแวดล้อมโดยแยกศึกษา 3 ด้าน ดังนี้

1. เจตคติต่อสิ่งแวดล้อมในเรื่องเกี่ยวกับองค์ประกอบของระบบนิเวศ ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การรับรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม การจัดการ การป้องกัน ปัญหาของประชากร ควบคุมเกี่ยวกับผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
2. ภาระวางแผนสนับสนุนการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
3. อิทธิพลของเพศ ความรู้ ระดับการศึกษาของนักศึกษาที่มีเจตคติ ต่อสิ่งแวดล้อมและการยอมรับการศึกษาสิ่งแวดล้อม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และคณะศิลปอุตสาหกรรม เพศหญิงมีเจตคติที่ต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าเพศชาย ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของ นักศึกษาวิชาเอกอุตสาหกรรมจะมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ อยู่ในวิชาเอกอุตสาหกรรม

เดอร์ราห์ (Derrah. 1995 : 507 A) ได้ศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มัธยมศึกษา พぶว่า

แนวทางด้านวิชาการที่ดีในการจัดสภาพแวดล้อม

1. ควรสอนสิ่งแวดล้อมจะต้องสอนเกี่ยวกับข้อห้ามด้วย
 2. หลักสูตรการศึกษางานรายวิชาทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จะต้องให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมด้วย
 3. การเรียนรู้เรื่องสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เกิดการซ่อมแซม อนุรักษ์คุณค่าของสิ่งแวดล้อม
 4. การให้รางวัลการรักษาสภาพแวดล้อมควรให้เหมาะสมกับโอกาส
 5. การให้ความรู้ ผู้ให้ความรู้ต้องแนะนำและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนด้วย
- บรอดเลีย์ (Bradley. 1996 : 84 – A) ได้ศึกษาผลการทดลองใช้หลักสูตร วิทยาศาสตร์กับสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

1. หลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์กับสิ่งแวดล้อม ทำให้นักเรียนมีความรู้ เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้น
2. หลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์กับสิ่งแวดล้อม ทำให้นักเรียนมีจิตสำนึกรัก ในด้านสิ่งแวดล้อม และยังสามารถนำไปใช้กับหน่วยงานอื่นๆ ในกรอบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมชาติได้ด้วย

แวกซ์แมน (Waxman, 1997 : บทคัดย่อ) ศึกษารูปแบบการสอนสิ่งแวดล้อม สำนักวิทยาลัยในชุมชน ผลกระทบจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่กำลังใช้โปรแกรม การพัฒนารูปแบบการเรียนสิ่งแวดล้อมประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเขานำทฤษฎี ที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทั้งทางด้านความรู้ทักษะเจตคติ และพฤติกรรมมาใช้เป็น ส่วนประกอบในการศึกษา มหาวิทยาลัยที่ดำเนินการสอนสิ่งแวดล้อมต่างก็ให้การสนับสนุน ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะเดียวกันก็สามารถแนวทางแก้ไขในทฤษฎีดังกล่าว

สตีเฟนส์ (Stephens, 1998 : บทคัดย่อ) ศึกษาสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับชุมชน และความสามารถและการทันพบแหล่งทรัพยากร จากการศึกษาพบว่า การเรียนรู้ ในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจะทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล อยู่ในระบบนิเวศที่ดี มีปรัชญาชีวิตเพื่อดำเนินกิจกรรมในสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นที่จะเรียนรู้ นอกห้องเรียนควรจะมีประสบการณ์ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตั้งแต่บ้าน ชุมชน และชนชาติต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University

โดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ส่วนมากเป็นการศึกษา เกี่ยวกับ ความรู้ ความคิดเห็น ความตระหนัก และเจตคติ ทางด้านการจัดบริหารกิจการ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และปัญหาของสิ่งแวดล้อม การจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษา สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยทำการศึกษาเฉพาะกรณี การสอนและจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อม ศึกษาเพื่อสอดแทรกในวิชาต่างๆ ซึ่งมีผลก่อให้เกิดผลลัพธ์ต่อการเรียนของนักเรียนให้ ดีขึ้น สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ ส่วนมากเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์การจัดบริหารกิจการ ของโรงเรียน การสำรวจโครงการสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นและทัศนคติของครูต่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม การจัดทำหลักสูตร คู่มือและแบบทดสอบที่ใช้เป็นแนวทางการสอนสิ่งแวดล้อม ศึกษา ผลกระทบของสิ่งแวดล้อมศึกษาและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ในฐานะที่ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง หัวหน้างานสถานที่ ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ การดำเนินงานสภาพแวดล้อมและความทึ่นทั่วไปของโรงเรียน และยังไม่มีผู้ใด ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและปัญหาการดำเนินงานการจัดบริหารกิจการและ สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยในหัวข้อดังกล่าว